

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זֶהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דף היומי

פְּרֻשֵׁת תְּזַרְיֵעַ

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מבאר בלשון הקדש
עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לפי הפרשיות יום ביומו

בְּרִקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְךָ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

חדש תמוז תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תַּפְלָה קוֹדֶם לְמוֹד הַזֶּהָר

(קְבָלָה מֵהָאַרְיֵז"ל)

רְבוֹךְ הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקָדָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה,
שֶׁקִּרְבַּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת
תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל
בְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל
חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיֶה עֲזוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּוֹן לְבַבֵּינוּ
לְיִרְאַתְךָ וְאֶהְבֶּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתַּח
לְבַבֵּנוּ הָעֶרְל בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה גִּחַת רוּחַ לְפָנֶי כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתִאֲצִיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשִׁמָּתְנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּינוּ,
וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהִי
בְּעוֹלָם. וְזִכוּתְךָ, וְזִכוּת אֲבוֹתְךָ, וְזִכוּת תּוֹרָתְךָ, וְתִמְיִמוֹתְךָ, וְקֹדֶשְׁךָ,
יַעֲמוֹד לָנוּ לְבַל נִפְשַׁל בְּדַבָּרִים אֵלֶיךָ. וּבְזִכוּתְךָ תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמַה שֶׁאָנוּ
לוֹמְדִים. כְּמֵאִמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ". יִהְיֶה לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי
יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׁמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבּוֹא רַבּוֹת. וְכֵל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תְּמִיד כְּמוֹ שְׂרוּדְף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: – קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׁמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׁיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָוֶה גְּרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת תוריע דף טב ע"ב - מג ע"א
הולדת האדם

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. (ויקרא יב) תַּנִּינֵן, אִשָּׁה מִזְרַעַת תְּחִלָּה
יּוֹלְדֵת זָכָר. רַבִּי אַחָא אָמַר, הָא תַּנִּינֵן,
דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גִזַּר עַל הַהִיא טְפָה, אִי אִיהוּ
דְּכַר אִי אִיהִי נּוֹקְבָא, וְאִתְּ אַמְרַת אִשָּׁה מִזְרַעַת
תְּחִלָּה יּוֹלְדֵת זָכָר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי קְדֻשָּׁא
בְרִיךְ הוּא אֲבַחִין בֵּין טְפָה דְּדְכוּרָא וּבֵין טְפָה
דְּנוֹקְבָא, וּבְגִין דְּאֲבַחִין לִיה, גִּזַּר עָלֶיהָ, אִי לְהוּי
דְּכַר אוֹ נּוֹקְבָא.

אָמַר רַבִּי אַחָא, וַיִּלְדָּה זָכָר, וְכִי כִּיּוֹן דְּמִזְרַעַת
יּוֹלְדֵת, דְּכַתִּיב, וַיִּלְדָּה (אֵלָא), הֵאִי קָרָא הָכִי
מִיבְעֵי לִיה, אִשָּׁה כִּי תִהַר וַיִּלְדָּה זָכָר. (ס"א תּוֹרִיעַ וַיְהִי
זָכָר) מַהוּ, כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֶתְתָּא,
מִן יוֹמָא דְּאֶתְעַבְרַת עַד יוֹמָא דְּיוֹלְדֵת לִית לָהּ
בְּפוּמָא, אֵלָא יְלִידוּ דִּילָהּ אִי לְהוּי דְּכַר, וְעַל דָּא,
אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פְּתַח, (תהלים קד) מַה
רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כַּמָּה סְגִיאוֹן עוֹבְדוּהִי
דְּמַלְכָּא קוּדְשָׁא בְּעֵלְמָא, מִתַּל לְבַר נֶשׁ דְּנַטִּיל

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. שְׁנִינּוּ, אִשָּׁה
מִזְרַעַת תְּחִלָּה, יּוֹלְדֵת זָכָר.
רַבִּי אַחָא אָמַר, הִרִי שְׁנִינּוּ
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר עַל
הַטְּפָה הַהִיא אִם הִיא זָכָר אִם
הִיא נְקֵבָה, וְאִתְּהָ אֹמֵר אִשָּׁה
מִזְרַעַת תְּחִלָּה יּוֹלְדֵת זָכָר?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַחֵין
בֵּין טְפָה שֶׁל זָכָר וּבֵין טְפָה
שֶׁל נְקֵבָה, וּמְשׁוּם שְׁמְבַחֵין
בָּהּ, גִּזַּר עָלֶיהָ אִם תְּהִיָּה זָכָר
אוֹ נְקֵבָה.

אָמַר רַבִּי אַחָא, וַיִּלְדָּה זָכָר -
וְכִי כִּיּוֹן שְׁמִזְרַעַת יּוֹלְדֵת,
שְׁכַתוּב וַיִּלְדָּה? (אֵלָא) הַפְּסוּק
הַזֶּה כִּף הָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת:
אִשָּׁה כִּי תִהַר וַיִּלְדָּה זָכָר.
(תּוֹרִיעַ וַיְהִי זָכָר) מַה זֶה כִּי תִזְרִיעַ
וַיִּלְדָּה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִשָּׁה,
מִיּוֹם שְׁמִתְעַבְרַת עַד הַיּוֹם
שְׁמוּלִידָה, אִין לָהּ בְּפִיָּה אֵלָא
הַיְלוּד שְׁלָהּ אִם יְהִיָּה זָכָר,
וְעַל כֵּן - אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ
וַיִּלְדָּה זָכָר.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה
פְּתַח, מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה', כַּמָּה רַבִּים מַעֲשֵׂי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹלָם. מְשָׁל לְאָדָם שְׁלֶקַח בִּידוֹ

בִּידוּהִי כִמָּה (דף מ"ג ע"א) מִקְטוּרֵינָּהּ בַּחֲדָא, וְזָרַע לֹון
 בְּזִמְנָא חֲדָא, וְלִבְתָּר נָפִיק כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲדוּדֵי.
 כִּף קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵבִיד עוֹבְדוּהִי בְּחֻכְמָה,
 וּבְחֻכְמָה נָטִיל כִּלְא בַּחֲדָא וְזָרַע לֹון, וְלִבְתָּר נָפְקוּ
 כָּל חַד וְחַד בְּזִמְנֵיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים
 קד) כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְיָ, כִּמָּה סְגִיאוֹן
 אֵינוֹן עוֹבְדוּהִי דְמַלְכָּא קִדְשָׁא, וְכִלְהוֹן
 סְתִימִין בְּחֻכְמָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב כָּלֵם בְּחֻכְמָה
 עֲשִׂיתָ. כִּלְהוֹן בְּחֻכְמָה כִּלְיָן, וְלֹא נָפְקוּ לְבַר אֶלָּא
 בְּשִׁבְלִין יְדִיעוֹן, לְגַבֵּי בֵינָה. וּמִתַּמָּן, אֶתְעֵבִידוּ כִלְא
 וְאֶתְתַּקְּנוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כד) וּבְתַבּוּנָה
 יִתְכּוֹנֵן. וְעַל דָּא כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, כִּבְיָנָה.

מְלֵאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִתַּמָּן
 אֶתְמַלְיָא מִכְּלָא, כִּמָּה דֵּאתָ אָמַר (קהלת
 א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיֵיךְ. דְּהִיא
 אֶפִּיקַת לֹון לְבְתָר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) אֵלֶּה
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָה, בְּה' בְּרָאָם.
 בְּגִינֵי כִךְ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךְ.
 (בראשית ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָה, בְּה' בְּרָאָם.

כִּמָּה זָרְעִים יַחַד, וְזָרַע אוֹתָם
 בְּפַעַם אַחַת, וְאַחַר כִּף יוֹצֵא
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוֹ. כִּף
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשָׂה
 מַעֲשָׂיו בְּחֻכְמָה, וּבְחֻכְמָה נָטִיל
 הַכֹּל יַחַד וְזָרַע אוֹתָם, וְאַחַר
 כִּף יוֹצֵאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּזִמְנּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב (תהלים קד)
 כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, מָה רַבּוּ
 מַעֲשֵׂיךְ ה', כִּמָּה רַבִּים
 מַעֲשֵׂי הַמַּלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכָלֵם
 סְתוּמִים בְּחֻכְמָה. זֶהוּ
 שְׁכַתוּב כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ.
 כָּלֵם כִּלְוִלִים בְּחֻכְמָה, וְלֹא
 יוֹצֵאִים הַחוּצָה אֶלָּא
 בְּשִׁבְלִים יְדוּעִים כִּלְפֵי
 הַבֵּינָה, וּמִשָּׁם נַעֲשִׂים הַכֹּל
 וְנִתְתַּקְּנִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב (משלי
 כד) וּבְתַבּוּנָה יִתְכּוֹנֵן, וְעַל זֶה
 - כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ,
 כִּבְיָנָה.

מְלֵאָה הָאָרֶץ. הָאָרֶץ - זוֹ
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁמִשָּׁם הַכֹּל
 מִתְמַלָּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (קהלת א)
 כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם
 וְגו'. קִנְיֵיךְ - שְׁהִיא מוֹצִיאָה
 אוֹתָם אַחַר כִּף. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 מְשׁוּם כִּף, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךְ.

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁעַה שְׂאָדָם בָּא
 לְהִתְקַדֵּשׁ לְהַזְדוּג בְּנִקְבָּתוֹ
 (בְּכֹוֹנָה) בְּרִצוֹן קָדוֹשׁ שְׁלוֹ,
 מִתְעוֹרְרֵת עָלָיו רוּחַ (אֲחֵרֵת)
 קְדוֹשָׁה, כְּלוּלָה זְכָר וּנְקֵבָה,
 וְרוּמֵז הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְשָׁלִיחַ אֶחָד הַמְּמַנֶּה עַל
 הָרִיוֹנוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וּמְפָקִיד
 בְּיָדוֹ אוֹתָהּ הָרוּחַ, וּמוֹדִיעַ
 לוֹ לְאִיזָה מְקוֹם יִפְקֹד אוֹתוֹ.
 זֶהוּ שְׁכָתוֹב (אִיּוֹב ג) וְהַלִּילָה
 אָמַר הָרָה גִּבֹּר. הַלִּילָה
 אָמַר לְאוֹתוֹ מְמַנֶּה: הָרָה
 גִּבֹּר מְפִלוֹנִי. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְפָקִיד לוֹ, אֶת אוֹתָהּ
 הָרוּחַ, כָּל מָה שְׁמִפְקִיד,
 וְהֵנָּה פִּרְשׁוּהָ.

אֲזִי יוֹרְדֵת רוּחַ, וְצֹלָם אֶחָד
 עֲמָה, אוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד בְּדִיוֹקְנוֹ
 לְמַעְלָה, בְּאוֹתוֹ צֹלָם נִבְרָא
 (הַתְּגִדֵל), בְּאוֹתוֹ צֹלָם הוֹלֵךְ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 (תְּהִלִּים לט) אַךְ בְּצֹלָם יִתְהַלֵּךְ
 אִישׁ. בְּעוֹד שֶׁהַצֹּלָם הַזֶּה
 נִמְצָא עִם הָאָדָם, בְּצֹלָם שְׁלוֹ
 עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 שְׁמֵת־חֲבָרִים כְּאֶחָד (נִמְצָא עִמוֹ
 אָדָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּשְׁנַיִם הֵם

שְׁמֵת־חֲבָרִים כְּאֶחָד) הוּא עוֹמֵד בְּעוֹלָם הַבָּא, וּשְׁנַיִם הֵם שְׁמֵת־חֲבָרִים יַחַד. וְשִׁלְמָה הַמְּלֹךְ מְזַהֵר אֶת
 בְּנֵי הָאָדָם וְאוֹמֵר, (שִׁיר ב) עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצֹּלָלִים, שְׁנַיִם.

תָּא חַי, בְּשַׁעַתָּא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאִתְקַדְשָׁא
 לְאַזְדוּוּגָא בְּנוֹקְבִיָּה, (בְּכֹוֹנָה) בְּרַעוּתָא קְדִישָׁא
 דִּילֵיהּ, אֲתֵעַר עָלֵיהּ רוּחָא (אֲחֵרָא) קְדִישָׁא, כְּלִיל
 דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְרִמִּיז קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַד שְׁלוּחָא
 מְמַנָּא עַל עֲדוּיֵיהוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא, וּמְנִי בִידֵיהּ הֵהוּא
 רוּחָא, וְאוֹדַע לֵיהּ, לְאֵן אֲתֵר יִפְקוֹד לֵיהּ. הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב ג) וְהַלִּילָה אָמַר הוֹרָה גִּבֹּר. הַלִּילָה
 אָמַר, לְהֵהוּא מְמַנָּא, הוֹרָה גִּבֹּר מְפִלוֹנִיא, וְקוֹדֵשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲפָקִיד לֵיהּ, לְהֵהוּא רוּחָא, כָּל מָה
 דְּאֲפָקִיד, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

כְּדִין רוּחָא נְחֵתָא, וְחַד צוֹלָמָא עֲמִיָּה, הֵהוּא
 דְּקָאִים בְּדִיוֹקְנֵיהּ לְעִילָא, בְּהֵהוּא צוֹלָמָא
 אֲתֵבְרִי (ס"א אֲתֵרְבִּי), בְּהֵהוּא צוֹלָמָא אֲזִיל בְּהֵאִי
 עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים טז) אַךְ בְּצֹלָם
 יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. בְּעוֹד דְּהֵאִי צוֹלָמָא אֲשֶׁתִּכַּח עֲמִיָּה
 דְּבַר נָשׁ, בְּצוֹלָמָא דִּילֵיהּ קָאִים בְּהֵאִי עֲלָמָא,
 דְּמִתְחַבְּרָאן כְּחֵדָא (ס"א אֲשֶׁתִּכַּח עֲמִיָּה בְּרִ נָשׁ קָאִים בְּהֵאִי עֲלָמָא
 וְתִרְיָן אִינוּן דְּמִתְחַבְּרָן כְּחֵדָא), וְשִׁלְמָה מְלָכָא אֲזַהֵר לְבְנֵי
 נְשָׂא וְאוֹמֵר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ
 הַצֹּלָלִים, תִּרִי.

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף מד ע"ב - מה ע"א
חומר איסור עון אשת איש

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְכַּנַּשׁ (ס"א דְּאַתְתַּקְנַת) לְגַבֵּי
אָדָם, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לֹוּן, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (בראשית א) וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים. כַּחֲזוֹן דְּמִבְּרַךְ
לְכֻלָּה בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, חֲתָן וְכֻלָּה,
כִּיּוֹן דְּאַתְבְּרַכָּן בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת אַתְדַּבְּקָן כַּחֲדָא,
כְּדוּגְמָא דְּלַעֲיָלָא.

וְעַל דָּא מָאן דְּאַתִּי לְאַתְחַבְּרָא בְּאַנְתּוֹ דְּאַחְרָא,
הָא פְּגִימִים זְוִיגָא, (כְּפִיכּוֹל עֶבֶד בִּי רְשׁוּיּוֹת לַעֲיָלָא) דְּהָא
זְוִיגָא דְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּלַחֲדוּי, בְּזִמְנָא דְּאִיהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְזִמְנָא דְּאִיהוּ
בְּדִינָא. תָּא חֲזִי, מָאן דְּמִתְחַבְּרָא בְּאַנְתּוֹ דְּאַחְרָא,
כְּאִילוּ מְשַׁקֵּר בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא מְכַפֵּר לִיהּ
בְּתַשׁוּבָה, וְתַשׁוּבָה תְּלִיָא עַד דִּיסְתַּלַּק מִעַלְמָא,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (ישעיה כב) אִם יְכַוֵּר הָעוֹן הַזֶּה
לָכֶם עַד תָּמוֹתוֹן. וְאִימְתִי, בְּשַׁעְתָּא דְּעָאֵל
בְּתַשׁוּבָה לְהֵהוּא עַלְמָא, וְאִית לִיהּ לְקַבְּלָא עוֹנְשָׁא.

הַעוֹלָם. זְהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה כב) אִם יְכַפֵּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּמוֹתוֹן. וּמַתִּי? בְּשַׁעְתָּא שְׁנַכְנְסָא
בְּתַשׁוּבָה לְעוֹלָם הַהוּא, וַיֵּשׁ לוֹ לְקַבְּלָא עוֹנְשָׁא.

בְּאִ רְאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁנַכְנְסָה
(שְׁהַתְתַּקְנָה) אֲצֵל אָדָם, הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּרַךְ אוֹתָם, זְהוּ
שְׁכַתוּב (שם א) וַיְבָרֶךְ אֶתְם
אֱלֹהִים, כַּחֲזוֹן שְׁמִבְּרַךְ אֶת
הַכֻּלָּה בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. מִכָּאן
לְמַדְנּוּ, חֲתָן וְכֻלָּה, כִּיּוֹן
שְׁמִתְבְּרַכִּים בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת,
נְדַבְּקִים יַחַד, כְּמוֹ דְּגְמָא
שְׁלַמְעָלָה.

וְעַל כֵּן, מִי שְׁבָא לְהַתְחַבְּרָא
עִם אִשָּׁה שֶׁל שֶׁל אַחַר, הֵנָּה
פּוֹגֵם אֶת הַזְוִיג, (כְּפִיכּוֹל עוֹשֶׂה
שְׁתֵּי רְשׁוּיּוֹת לְמַעְלָה) שְׁהָרִי הַזְוִיג
שֶׁל כְּנַסַת יִשְׂרָאֵל עִם הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, בְּזִמְנָן שְׁהוּא
בְּרַחֲמִים וּבְזִמְנָן שְׁהוּא בְּדִין.
בְּאִ רְאָה, מִי שְׁמִתְחַבְּרָא
לְאִשָּׁה שֶׁל אַחַר, כְּאִלוּ
מְשַׁקֵּר בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא מְכַפֵּר
לוֹ בְּתַשׁוּבָה, וְהַתְשׁוּבָה
תְּלִיָה עַד שְׁיִסְתַּלַּק מִן

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לָא יִתְקַבַּל בְּתַשׁוּבָה, עַד דִּיתְדִין בְּדִינָא דְגִיְהִנְסָם. כָּל שְׂכָן, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּבְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְכָל שְׂכָן אִי אֲמַרְח לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ דְּיֻקְנָא דְּמִמְזוֹר בְּאַנְתּוֹ דְּאַחְרָא, וְאַכְחִישׁ פּוּמְבִי דְּמַלְכָּא.

רַבִּי חִיָּיא פְּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי כ) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו' - דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָאי גּוֹזֵל. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (יִשְׁעִיָּה ג) גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּבִתְיָכֶם. וּמֵאֵן אִיהוּ, מֵאֵן דְּחָמִיד אֲתַתָּא אַחְרָא דְּלָאו אִיְהִי בֵּת זִוְגִיָּה.

תַּמָּן תַּנְיִנּוּ, כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַתוֹב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּלָל זֶה הוּא הָאִשָּׁה. מִי שְׂנַדְבַּק בְּאִשָּׁה לְהַנּוֹת מִמֶּנָּה, וְאָף עַל גַּב שְׁהִיא פְּנוּיָה, וְנִהְיָה מִמֶּנָּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָה

רַבִּי חִיָּיא פְּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. אָבִיו, דָּא קְדֻשָׁא בְרִיךְ הוּא. אִמּוֹ, דָּא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָאי גּוֹזֵל. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (יִשְׁעִיָּה ג) גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּבִתְיָכֶם. וּמֵאֵן אִיהוּ, מֵאֵן דְּחָמִיד אֲתַתָּא אַחְרָא דְּלָאו אִיְהִי בֵּת זִוְגִיָּה.

תַּמָּן תַּנְיִנּוּ, כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וּכְנַסַּת יִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַתוֹב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּלָל זֶה הוּא הָאִשָּׁה. מִי שְׂנַדְבַּק בְּאִשָּׁה לְהַנּוֹת מִמֶּנָּה, וְאָף עַל גַּב שְׁהִיא פְּנוּיָה, וְנִהְיָה מִמֶּנָּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל, שְׂכַתוֹב גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. כָּל הַנְּהַגָּה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּלָל זֶה הוּא הָאִשָּׁה. מִי שְׂנַדְבַּק בְּאִשָּׁה לְהַנּוֹת מִמֶּנָּה, וְאָף עַל גַּב שְׁהִיא פְּנוּיָה, וְנִהְיָה מִמֶּנָּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. מָה

הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁהַזְוִיג שְׁלָהֶם הוּא בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. וּמָה עַל פְּנוּיָה כֶּךָ - מִי שְׂנַדְבַּק בְּאִשָּׁתוֹ שֶׁל אַחַר, שְׂעוּמַד כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, בְּזוּוּג שֶׁל שִׁבְעַ בְּרָכוֹת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁהַזְוִיג שְׁלָהֶם הוּא בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. וּמָה עַל פְּנוּיָה כֶּךָ - מִי שְׂנַדְבַּק בְּאִשָּׁתוֹ שֶׁל אַחַר, שְׂעוּמַד כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, בְּזוּוּג שֶׁל שִׁבְעַ בְּרָכוֹת, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה.

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, (משלי כח) דָּא יִרְבְּעִים, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ, וְאִמֵּר אֵין פֶּשַׁע דְּאָמַר הָא פְּנוּיָה
 הִיא, אִמְאִי אָסוּר. בְּגִין דָּא גּוּזַל אָבִיו וְאִמּוֹ הָוִי.
 וְלֹא עוֹד אָלֵא דְחֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. מָאן הוּא
 אִישׁ מִשְׁחִית. דְּפָגִים דְּיוֹקְנָא וְתִקּוּנָא דְלַעֲיִלָּא. כָּל
 שְׁבִין מָאן דְּחָמִיד לְאַנְתּוֹ דְּחֵבְרִיהּ לְאַתְדַּבְּקָא (ס"א)
 וְאַתְדַּבְּקֵן בְּהָ) (דף מ"ה ע"א) בְּהָ, דְּפָגִים יִתִּיר. וְעַל דָּא
 אֲתַפְּגִים הוּא לְעַלְמִין. אִישׁ מִשְׁחִית, דְּפָגִים
 לְעִילָּא, וּפְגִים לְתַתָּא, וּפְגִים לְנַפְשִׁיהּ, דְּכִתִּיב
 מִשְׁחִית, וּכְתִיב, (משלי ו) מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.
 - שְׁפּוּגִים לְמַעְלָה, וּפּוּגִים לְמַטָּה, וּפּוּגִים אֶת נַפְשׁוֹ, שְׁכָתוּב מִשְׁחִית, וּכְתוּב (משלי ו) מִשְׁחִית
 נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית - זֶה
 יִרְבְּעִים, כְּמֹו שְׁבָאוֹרָה, וְאִמֵּר
 אֵין פֶּשַׁע, שְׁאוּמֵר הִנֵּה הִיא
 פְּנוּיָה, לְמָה אָסוּר? מִשׁוּם זֶה
 הוּא גּוּזַל אָבִיו וְאִמּוֹ. וְלֹא
 עוֹד, אָלֵא שְׁחֵבֵר הוּא לְאִישׁ
 מִשְׁחִית. מִי הוּא אִישׁ
 מִשְׁחִית? שְׁפּוּגִים הַדְּמוּת
 וְהַתְּקוּן שֶׁל מַעְלָה. כָּל שְׁבִין
 מִי שְׁחֹמֵד אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁל
 חֵבֵר לְהַדְּבִק (וְנִדְּבִק בְּהָ) עֲמָה,
 שְׁפּוּגִים יוֹתֵר, וְעַל זֶה הוּא
 נִפְגָּם לְעוֹלָמִים. אִישׁ מִשְׁחִית
 - שְׁפּוּגִים לְמַעְלָה, וּפּוּגִים לְמַטָּה, וּפּוּגִים אֶת נַפְשׁוֹ, שְׁכָתוּב מִשְׁחִית, וּכְתוּב (משלי ו) מִשְׁחִית
 נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 221)

זְכָאִין כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, לְמַנְדַּע בְּחֻכְמַתָּא דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְאֵינוֹן יַדְעִי וּמִסְתַּפְּלִין בְּרִזּוֹן עֵילָּאִין.
 בְּגִין דְּכַד בַּר נֶשׁ נִפְיָק מֵהַאי עֲלָמָא, בְּהָא אִסְתַּלְקוּ מִנְיָה כָּל דִּינִין דְּעֲלָמָא. וְלֹא עוֹד, אָלֵא דְּפִתְחִין
 לִיהּ תְּלִיסַר תְּרַעֵי דְּרִזּוֹ דְּאִפְרַסְמוּנָא דְּכֵינָא, דְּחֻכְמַתָּא עֵילָּאָה תְּלִיזָא בְּהוֹ.
 וְלֹא עוֹד, אָלֵא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא חֻקּוֹן לִיהּ בְּהוּא פּוּרְפִירָא, דְּכָל דִּיּוֹקְנִין גְּלִיפִין תַּמָּן. וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא אֲשֶׁתְּעֲשָׂעָא בִּיהּ בְּגַן עֵדֶן, וְאַחֲסִין תְּרִין עֲלָמִין, עֲלָמָא דָּא וְעֲלָמָא דְּאַתִּי.
 חֻכְמַתָּא דְּאַצְטְרִיד לִיהּ לְבַר נֶשׁ. חַד, לְמַנְדַּע לְאַסְתַּפְּלָא בְּרִזּוֹ דְּמֵאֲרִיהּ. וְחַד, לְמַנְדַּע לִיהּ לְגוּפִיהּ,
 וְלֵאשְׁתְּמוּדַּע מָאן אִיהוּ [כְּמֹו שְׁכָתוּב בְּזֵהָר חֵלֵק א' (דף ע"ח). שְׁהַקְדוּשׁ בְּרִזּוֹ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם
 אֲבִינוּ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, לָךְ לָךְ לְמַנְדַּע לָךְ, וְאַתְקַנָּא גְּרַמְיָה, וּפְרוּשׁ בְּאוֹר הַחֲמָה שֵׁם (בְּשֵׁם הָרֵב א"ג
 זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה): כְּלוּמַר, לִידַע שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתָּךְ מֵאִיזוֹ מְקוּם נְחֻצְבַתָּ, וּבְזֵה תַתְּקַן גְּרַמְדָּה, שְׂאֵם לֹא יַדַּע זֶה
 אֵינוֹ יְכוּל לִיתְקַן, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ], וְאִידָּא אֲתַבְּרִי, וּמָאן אֲתִי. וְלֵאן יְהִי. וְתִיקוּנָא דְּגוּפָא, הִיאִידָּא אֲתַתְּקַן.
 וְהִיאִידָּא אִיהוּ זְמִין לְמִיעַל בְּדִינָא קַמִּי מְלַכָּא דְּכוּלָּא.

וְחַד, לְמַנְדַּע וְלֵאסְתַּפְּלָא בְּרִזּוֹן דְּנִשְׁמַתִּיהּ. מֵאִי הִיא הָאִי נַפְשׁ דְּבִיהּ, וּמָאן אֲתִי, וְעַל מָה אֲתִי בְּהַאי
 גּוּפָא טַפְּהָ סְרוּחָה, דְּהַיּוֹם כָּאֵן וּמְחַר בְּקַבְרֵי. וְחַד לְאַסְתַּפְּלָא בְּהַאי עֲלָמָא, וְלְמַנְדַּע עֲלָמָא דְּאִיהוּ בִּיהּ,
 וְעַל מָה יִתְתַּקַּן. וְלְבַתֵּר, בְּרִזּוֹן עֵילָּאִין דְּעֲלָמָא דְּלַעֲיִלָּא, לְאַשְׁתְּמוּדַּע לְמֵאֲרִיהּ. וְכָל דָּא יִסְתַּפַּל בַּר
 נֶשׁ מִגּוֹ רִזּוֹן דְּאוֹרֵייתָא.

תָּא חֲזוּ, כָּל מָאן דְּאִזִּיל לְהוּא עֲלָמָא בְּלֹא יַדְעָה, אֲפִילוּ אִית בִּיהּ עוּבְדִין טְבִין סְגִיאוֹן, מִפְּקִין לִיהּ
 מִכָּל תְּרַעֵי דְּהוּא עֲלָמָא. פּוּק חֲמִי מֵאִי כְּתִיב הָכָא, הַגִּידָה לִי, אִמְאִי לִי רִזּוֹן דְּחֻכְמַתָּא עֵילָּאָה, אִידָּא
 אֲנִת רַעִי וְאַנְהִיגַת בְּהוּא עֲלָמָא עֵילָּאָה. אִוְלִיף לִי רִזּוֹן דְּחֻכְמַתָּא, דְּלֹא יַדְעָנָא, וְלֹא אִוְלִיפְנָא עַד
 הָכָא. בְּגִין דְּלֹא אֲהוּי בְּכִיסוּפָא, בְּגוֹ אֵינוֹן דְּרַגִין עֵילָּאִין, דְּאָנָּא עָאל בִּינְיָהוּ, דְּהָא עַד הָכָא לֹא
 אִסְתַּבְּלָנָא בְּהוֹ.

תָּא חֲזוּ, מֵאִי כְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ הַיְפָה בְּנָשִׁים, אִם אֲנִת אֲתִיָּא בְּלֹא יַדְעָה,
 וְלֹא אִסְתַּבְּלַת בְּחֻכְמַתָּא, עַד דְּלֹא תִיעוֹל הָכָא, וְלֹא יַדְעַת בְּרִזּוֹן דְּעֲלָמָא עֵילָּאָה, צְאִי לָךְ, לִית אֲנִת
 בְּדִי לְמִיעַל הָכָא בְּלֹא יַדְעָה, צְאִי לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֵּאן, וְהוּי יַדְעַת גּוֹ אֵינוֹן עַקְבֵי הַצֵּאן, אֲלִין אֵינוֹן דְּבִגְנֵי
 נֶשׂא דְּדִשְׁשִׁין לוֹ בְּעַקְבֵי, וְיַדְעִין רִזּוֹן עֵילָּאִין דְּמֵאֲרִיהוֹן, וּבְהוֹ תִנְדַּע לְאַסְתַּפְּלָא וְלְמַנְדַּע כּו'.

(זֶהָר חֲדָשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים בְּדַבְּרוֹר הַמִּתְחִיל שְׁלֵמָה אֲהִיָּה כְּעֵטִיָּה)

מקור המאמר בזהר פרשת תוריע דף נו ע"ב - נו ע"א
שמירת הלשון, וחוב לדבר דבורים טובים

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים - זו
הַנְּשִׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּמְשַׁכֶּת
מֵאוֹתָם הַחַיִּים שֶׁלִּמְעֵלָה. וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם נִכְלָל
בְּנֶפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה, מֵהַחַיָּה
הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהוֹצִיָּאה הָאָרֶץ,
שֶׁכְּתוּב (שם א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה, הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַחַיָּה
הַעֲלִיּוֹנָה הִיא.

השלמה מההשמטות סימן ו'

שֶׁכְּתוּב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה, נֶפֶשׁ שֶׁל אוֹתָהּ חַיָּה
עֲלִיּוֹנָה, וּמִשׁוּם שֶׁהַנֶּפֶשׁ חַיָּה
הַזֹּאת הִיא קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה,
כְּשֶׁהָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה מוֹשַׁכֶּת
אוֹתָהּ לְתוֹכָהּ וְנִכְלָלֶת בָּהּ,
אֲזַי קוֹרְאִים לָהּ נְשִׁמָּה.

וּבֵּא רָאָה, בְּכָל זְמַן שֶׁאָדָם
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, וּפְּיּוֹ
וּלְשׁוֹנוֹ מְדַבְּרִים דְּבָרִים
קְדוּשִׁים, בְּתַפְלָה וּבְתוֹרָה,
הַנְּשִׁמָּה הַזֹּאת נִדְבַקֶת בּוֹ, הוּא
אֶהוּב שֶׁל רַבּוֹנוֹ, כִּמְהָ
שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים עָלָיו מִכָּל
הַצְּדָדִים, רָשׁוּם הוּא לְטוֹב לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, וְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו. וְזוֹהִי שֶׁעוֹלָה
לְמַעֲלָה וּמִדְּבַרְתָּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְנִכְנָסֶת לְכָל הַשְּׁעָרִים, וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בִּידָהּ. וְעַל

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים, דָּא נְשִׁמַתָּא קַדִּישָׁא,
דְּאֵתְמִשְׁכָּא מֵאֵינוֹן חַיִּים דְּלַעֲיָלָא. וַיְהִי
הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם אֶתְכַלִּיל בְּנֶפֶשׁא קַדִּישָׁא,
מֵחַיָּה עֲלָאָה דְּאֶפִּיקַת אֶרְעָא דְכַתִּיב, (בראשית
(א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ דִּהְיָא חַיָּה עֲלָאָה.

השלמה מההשמטות (סימן ו)

דְּכַתִּיב תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דִּהְיָא חַיָּה
עֲלָאָה. וּבְגִין דִּהְיָא נֶפֶשׁ חַיָּה אִיהִי
קַדִּישָׁא עֲלָאָה, כִּד אֶרְעָא קַדִּישָׁא מְשַׁכָּא לָהּ
בְּגוּוּהּ וְאֶתְכַלִּילֶת בָּהּ, כִּדִּין קַרִּינָן לָהּ נְשִׁמָּה.

וְתָא חַיָּה, בְּכָל זְמַנָּא דְּבַר נֶשׁ אֲזִיל בְּאוֹרַח קְשׁוּט,
וּפּוּמִיָּה וְלִישְׁנִיָּה מְמַלְלָן מִלִּין קַדִּישִׁין
בְּעֻלּוֹתָא, בְּאוֹרֵייתָא. הֵיא נְשִׁמַתָּא אֶתְדַבַּקֶת בֵּיהּ,
רַחֲמָא הוּא דְּמֵאֲרִיָּה. כִּמְהָ נְטוּרִין נְטוּרִין לִיָּה מִכָּל
סְטָרִין. רְשִׁימָא הוּא לְטַב לְעֵילָא וְתַתָּא וְשְׁכִינְתָּא
קַדִּישָׁא שְׁרִיָּא עֲלוּי. וְדָא הִיא דְּסִלְקָא לְעֵילָא
וּמְמַלְלָא קַמִּי מְלַכָּא קַדִּישָׁא וְעֵילָא בְּכָל תְּרַעִין

הַצְּדָדִים, רָשׁוּם הוּא לְטוֹב לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, וְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה עָלָיו. וְזוֹהִי שֶׁעוֹלָה
לְמַעֲלָה וּמִדְּבַרְתָּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְנִכְנָסֶת לְכָל הַשְּׁעָרִים, וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בִּידָהּ. וְעַל

וְלִית דְּיִמְחֵי בִידְהָא. וְעַל דָּא אֶתְקַרֵי רוּחַ מְמַלְלָא.
 דְהָא כָּל שְׂאָר נְפֻשָׁתָא (נְפֻשָׁתָאן) לִית לוֹן רְשׁוּ
 לְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא בְרַ הָאִי.

וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ אֲסֵטִי אֲזִרְחוּי וְשִׁפּוּוֹתִיהּ וְלִישְׁנִיהּ
 מְמַלְלָן מִלִּין בִּישִׁין, שְׂכִינְתָּא אֲסִתְלַקַּת
 מִצִּיהּ וְנִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא אֲתַעְבְּרַת מִצִּיהּ וְלֹא
 אֲתַדְבַּקַת בֵּיהּ. וּמִסְטָרָא דְחַוְיָא בִישָׁא תְקִיפָא
 אֲתַעַר רוּחָא חָדָא דְשָׁט וְאֲכִיל בְּעַלְמָא, דְלֹא
 שְׂרִיָּא אֶלָּא בְּאַתְרֵי דְקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲסִתְלַקַּת מִתַּמָּן.
 וְאִינוּן מִלִּין סְלָקִין לְאַתְרֵי דְחַוְיָא בִישָׁא, דְכֻלָּא
 לְאַתְרֵיהּ אֲתַהֲדַר. וּבִשְׁעַתָּא דְסְלָקִין, כֻּלָּא מְכַרְיִין
 וְאַמְרִין אֲסִתְלָקוּ סוּחְרֵינִיהּ דְמַלְכָּה בִישָׁא דְפְלַגְיָא.
 פְּנוּן אֲתַר לְאַרְחֵיהּ דְחַוְיָא תְקִיפָא.

וְהֵיא נְשָׁמָה סְלָקָא בְּכִסּוּפָא, בְּעָאקוּ דְכֻלָּא. וְלֹא
 יְהִיבִין לָהּ אֲתַר לְמַלְלָא כְּמַלְקָדְמִין. וּכְדִין
 חַוְיָא אֲזִדְמִין. וְכַד הֵיא הֵיא מַלְכָּה בִישָׁא סְלָקָא
 בְּאֲזִרְחוּי יְדִיעָאן וְשְׂאֵרֵי קָמִי דְחַוְיָא תְקִיפָא כְּמָה
 רוּחִין מִתְעַרְיִין בְּעַלְמָא וְרוּחָא נְחָתָא מִהֵהוּא
 סְטָרָא, וְאֲשַׁכַּח דְהֵהוּא בְרַ נָשׁ אֲתַעַר לִיהּ בְּמַלְכָּה
 בִישָׁא. וְהָא רוּחָא מְמַלְלָא קַדִּישָׁא אֲתַעְבְּרַת מִצִּיהּ,
 כְּדִין שְׂרִיָּא עֲלוּי וְסָאִיב לִיהּ, וּכְדִין הוּא סְגִיר

הַקְּשָׁה, כְּמָה רוּחֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם, וְרוּחַ יוֹרֵדַת מֵאוֹתוֹ הַצַּד, וּמוֹצֵאת שְׂאוֹתוֹ אָדָם עוֹרֵר
 אוֹתָהּ בְּדַבּוּר רָע, וְהָרִי הָרוּחַ הַמְּדַבֵּרַת הַקְּדוּשָׁה עֲבָרָה מִמֶּנּוּ, אֲזִי שׁוֹרָה עָלָיו וּמְטַמְּאת אוֹתוֹ,

זֶה נִקְרֵאת רוּחַ מְדַבֵּרַת,
 שְׂהָרִי לְכָל שְׂאָר הַנְּפֻשׁוֹת
 (נְפֻשׁוֹתֵינוּ) אֵין רְשׁוֹת לְדַבֵּר
 לְפָנֵי הַמַּלְךְ פֶּרַט לְזוּ.

וּבְזִמְן שֶׁהוּא מְסֻטָּה אֶת
 דְּרָכָיו, וְשִׁפְתוֹתָיו וְלִשׁוֹנוֹ
 מְדַבְּרִים דְּבוּרִים רָעִים,
 הַשְּׂכִינָה מְסִתְלַקַּת מִמֶּנּוּ,
 וְהַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה עוֹבְרַת
 מִמֶּנּוּ וְלֹא נִדְבַקַת בּוֹ. וּמִצַּד
 שֶׁל הַנְּחָשׁ הָרַע הַקְּשָׁה
 מִתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
 שְׂמִשׁוּטְטַת וְאוֹכֶלֶת בְּעוֹלָם,
 שְׂאֵין שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם
 שְׂקוּדְשָׁה עֲלִיוֹנָה הַסְּתַלְקָה
 מִשָּׁם. וְאוֹתָם דְּבוּרִים עוֹלָיִם
 לְמָקוֹם הַנְּחָשׁ הָרַע, שֶׁהַכֹּל
 חוֹזֵר לְמָקוֹמוֹ. וּבִשְׁעָה
 שְׂמִעָלִים, הַכֹּל מְכַרְיִימִים
 וְאוֹמְרִים: הַסְּתַלְקוּ מִסְּבִיבּוֹ
 שֶׁל הַדְּבוּר הָרַע שֶׁל פְּלוֹנִי!
 פְּנוּ מָקוֹם לְדַרְכּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ
 הַקְּשָׁה!

וְאוֹתָהּ נְשָׁמָה עוֹלָה בְּבוּשָׁה
 וּבְצִרַת הַכֹּל, וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ
 מָקוֹם לְדַבֵּר כְּמִקְדָּם, וְאֲזִי
 מִזְדַּמֵּן הַנְּחָשׁ. וּכְשִׂאוֹתוֹ
 הַדְּבוּר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכֵי
 יְדוּעוֹת וְשׁוֹרָה לְפָנֵי הַנְּחָשׁ

וְאִתְּפָנִים בְּבִשְׂרִיהָ בְּחִיזוֹ דְאֲנָפוּי בְּכֻלָּא. וְעַל דָּא
 כְּתִיב (משלי כא) שׁוֹמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ.
 נַפְשׁוֹ וְדָאִי, הֵהִיא דְהָוָה מְמַלְלָא אֶתְעֵבִידַת
 מִשְׁתּוֹקָא בְּגִין מְלוּלָא בִישָׂא וּכְפָה דְעוֹנְשָׂא דְבַר
 נָשׁ בְּהָאִי, בְּגִין מְלָה בִישָׂא, כִּדְ עוֹנְשִׁיהָ בְּגִין מְלָה
 טַבָּא (דְאֲתֵי לִידֵיהָ דִּיכִיל לְמַלְלָא וְלֹא מְלִיל): (עד כאן מההשמטות).
 תָּא חַיִּי, בְּכָל זְמַן וּמְנָא דְהָאִי נִשְׁמַתָּא קְדִישָׂא,
 אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ. רְחִימָא הוּא
 דְמְאִרִיהּ. כִּמְהַ נְטוּרִין נְטוּרִין לִיהּ מְכָל סְטֵרִין,
 רְשִׁימָא הוּא לְטַב לְעֵילָא וְתַתָּא, וְשְׂכִינְתָּא קְדִישָׂא
 שְׂרִיא עֲלוּי.

וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ אֲסֵטִי אֲרַחֲוִי, שְׂכִינְתָּא אֶסְתַּלְקַת
 מִצִּינָה, וְנִשְׁמַתָּא קְדִישָׂא לָא אֶתְדַבְּקַת
 בֵּיהּ. וּמִסְטֵרָא דְחַוּיָא בִישָׂא תְקִיפָא, אֶתְעַר רוּחָא
 חַד, דְשָׂט וְאִזִּיל בְּעֵלְמָא, דִּלָּא שְׂרִיא אֱלָא בְּאַתֵּר
 דְקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן. וּכְדִין אֶסְתַּאֲב בַּר
 נָשׁ, וְאִתְּפָנִים בְּבִשְׂרִיהָ, בְּחִיזוֹ דְאֲנָפוּי בְּכֻלָּא.

וְתָא חַיִּי, בְּגִין דְהָאִי נַפְשׁ חַיָּה אִיהִי קְדִישָׂא
 עֲלָאָה, כִּדְ אֲרַעָא קְדִישָׂא מִשְׁכָּא לָהּ,
 וְאִתְּכַלִּילַת בְּגוּוָה, כִּדִּין קְרִינָן לָהּ נִשְׁמָה. וְדָא הוּא

בָּא רְאָה, בְּכָל זְמַן שְׁהַנְשָׂמָה
 הַקְדוּשָׁה הַזֶּה נִדְבָקַת בְּאָדָם,
 אֶהוּב רְבוּנוֹ הוּא. כִּמְהַ
 שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים אֹתוֹ מְכָל
 הַצְּדָדִים, רְשׁוּם הוּא לְטוֹב,
 לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְהַשְׂכִּינָה
 הַקְדוּשָׁה שׁוֹרָה עֲלוּי.

וּבְזִמְנָא שְׁהוּא מִסְטָה אֶת
 דְרַכּוֹ, הַשְׂכִּינָה מִסְתַּלְקַת
 מִמְּנֹ, וְהַנְשָׂמָה הַקְדוּשָׁה לָא
 נִדְבָקַת בּוֹ. וּמַצְד הַנְחָשׁ הָרַע
 הַתְקִיף מִתְעוֹרְרַת רוּחַ אַחַת
 שְׁמִשׁוּטְטַת וְהוֹלְכַת בְּעוֹלָם,
 שְׁלֹא שׁוֹרָה אֱלָא בְּמִקּוּם
 שְׁהַקְדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה הַסְתַּלְקָה
 מִשָּׁם, וְאִזּוֹ הָאִישׁ נְטַמָּא,
 וְנִפְגָּם בְּבִשְׂרוֹ בְּמִרְאָה פָּנָיו
 בְּכָל.

וּבָא רְאָה, מִשׁוּם שְׁנַפְשׁ חַיָּה הַזֶּה הוּא קְדוּשָׁה עֲלִיּוֹנָה, כְּשִׁמוּשְׁכַת אֹתָהּ הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה
 וְנִכְלָלַת בְּתוֹכָהּ, אִזּוֹ קוּרְאִים לָהּ נִשְׁמָה, וְזוֹ הוּא שְׁעוּלָה לְמַעְלָה וּמִדְּבַרְתָּ לְפָנָי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ,

דְּסִלְקָא לְעֵילָא, וּמְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא קֳדֵי־שָׂא, וְעֵיילָא בְּכָל תַּרְעִין, וְלִית דִּימְחֵי בִידְהָא. וְעַל דָּא אֲתִקְרִי רוּחָא מְמַלְלָא, דִּהָא כָּל שְׂאֵר נַפְשָׁתָא לִית לֹון רִשׁוּ לְמַלְלָא קָמִי מַלְכָּא, בַּר הָאִי.

וְעַל דָּא אֲוֵרִייתָא אֲכַרְיִית וְאֲמַרְתָּ, (תהלים לד) נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרַע וְגו', וּכְתִיב (משלי כא) שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ וְגו', בְּגִין דְּאִי שְׂפּוֹתֵיהּ וְלִישְׁנֵיהּ מְמַלְלֵן מְלִין בִּישׁוּן, אֵינּוּן מְלִין סְלִקִין לְעֵילָא, וּבְשַׁעְתָּא דְּסִלְקִין, כִּלְא מְכַרְיִין וְאֲמַרִין אֲסִתְלָקוּ מִסּוּחַרְגֵיהּ דְּמַלְאָה בִישָׂא דְּכַלְנֵיָא, פְּנוּן אֲתֵר לְאַרְחֵיהּ דְּחֻיָּא תְּקִיפָא. כִּדִּין נִשְׁמַתָּא קֳדֵי־שָׂא אֲתַעֲבָרָא מִנֵּיהּ וְאֲסִתְלָקַת, וְלֹא יִכְלָא לְמַלְלָא, כִּמָּה דְּאֵתְ אָמַר (תהלים ט) נְאַלְמַתִּי דּוּמִיָּה הֶחְשִׁיתִי מְטוּב.

וְהֵיא נִשְׁמַתָּא סְלִקָּא בְּכִסּוּפָא, בְּעֲאֲקוּ דְּכִלְא, וְלֹא יִהְבִּין לָהּ אֲתֵר כְּמַלְקֵי־דְּמִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ. נַפְשׁוֹ וְדֵאִי הֵהִיא דִּהְיוֹת מְמַלְלָא, אֲתַעֲבִידַת מִשְׁתּוּקָא, בְּגִין מְלוּלָא בִישָׂא. וּכְדִין חֻיָּא אֲזִדְּמֵן, דְּכִלְא לְאַתְרֵיהּ אֲתַהֲדֵר, וְכִד הֵהִיא מְלָה בִישָׂא סְלִקָּא בְּאוּרְחִין יְדִיעֵן, וְשָׂאֲרֵי קַמִּיָּה דְּחֻיָּא תְּקִיפָא, כִּמָּה רוּחִין מִתְעַרִין בְּעַלְמָא, וְרוּחָא נִחְתָּא מֵהֵהוּא וְאִז מְזִדְּמֵן הִנְחָשׁ, שְׁהַכֵּל חוּזַר לְמִקּוּמוֹ, וְכִשְׂאוֹתוֹ הִדְבּוּר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכִים יְדוּעוֹת וְשׁוּרָה לְפָנֵי הִנְחָשׁ הַתְּקִיף, כִּמָּה רוּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם,

וּנְכַנְסַת בְּכָל הַשְּׁעָרִים, וְאִין מוּחָה בִּידָהּ, וְעַל כֵּן נִקְרְאֵת רוּחַ מְמַלְלָא, שְׁהֵרִי לְכָל שְׂאֵר הַנְּפָשׁוֹת אִין רְשׁוֹת לְדַבֵּר לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ, פֶּרַט לְזוּ.

וְעַל כֵּן הַתּוֹרָה מְכַרְיָהּ וְאוּמַרְתָּ: (תהלים לד) נְצוֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרַע וְגו', וּכְתוּב (משלי כא) שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִשׁוּם שְׂאֵם שְׂפָתוֹתָיו וּלְשׁוֹנוֹ מְדַבְּרִים דְּבָרִים רָעִים, אוֹתָם הַדְּבוּרִים עוֹלִים לְמַעְלָה, וּבְשַׁעְתָּהּ שְׂעוּלִים, הַכֹּל מְכַרְיִים וְאוּמַרִים: הַסִּתְלָקוּ מִסְּבִיב הַדְּבוּר הָרַע שֶׁל פְּלוּנִי! פְּנוּ מִקּוּם לְדַרְכּוֹ שֶׁל הַנְּחָשׁ הַתְּקִיף! אִז הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה עוֹבְרַת מִמֶּנּוּ וּמִסִּתְלָקַת וְלֹא יְכוּלָה לְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ט) נְאַלְמַתִּי דּוּמִיָּה הֶחְשִׁיתִי מְטוּב.

וְאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה עוֹלָה בְּבוּשָׁה, בְּצָרָה שֶׁל הַכֹּל, וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ מְקוּם כְּמִקְדָּם. וְעַל זֶה כְּתוּב, שׁוּמֵר פִּיּוֹ וּלְשׁוֹנוֹ שׁוּמֵר מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ. נַפְשׁוֹ וְדֵאִי אוֹתָהּ שְׁהֵיָתָה מְדַבְּרַת, נַעֲשֶׂתָה מִשְׁתַּקַּת מִשׁוּם הַדְּבוּר הָרַע. וְאִז מְזִדְּמֵן הִנְחָשׁ, שְׁהַכֵּל חוּזַר לְמִקּוּמוֹ, וְכִשְׂאוֹתוֹ הִדְבּוּר הָרַע עוֹלָה בְּדַרְכִים יְדוּעוֹת וְשׁוּרָה לְפָנֵי הִנְחָשׁ הַתְּקִיף, כִּמָּה רוּחוֹת מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם,

ורוח יורדת מהצד ההוא, ומוצאת אותו האיש מעורר אותו בדבור רע, והרוח הממללת הקדושה הזו עוברת ממנו. אז שורה עליו ומטמאת אותו, ואז הוא סגור.

כמו שענשו של האיש הזה משום דבור רע, כך ענשו משום דבור טוב, שבא לידו ויכל לדבר ולא דבר. משום שפגם אותה הרוח הממללת, שהיא מתקנת לדבר למעלה ולדבר למטה, והכל בקדושה. כל שכן אם העם הולכים בדרך עקמה, והוא יכול לדבר להם ולהוכיח אותם, ושותק ולא מדבר, כמו שאמרנו שכתוב נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעפר.

נעפר במכות של טמאה. וזהו שאמר דוד המלך, מלכה בזה ומתפנה ממנו, שכתוב (תהלים פז) פנה אלי וחנני. מה זה פנה אלי? כמו התחברו יחד כל אותה הדרך. ואור עד נכון היום.

סָטְרָא, וְאִשְׁבַּח דְּהֵהוּא בַר נָשׁ אֶתְעַר לֵיהּ בְּמִלָּהּ בִּישָׁא, וְהָא רוּחָא מְמַלְלָא קְדִישָׁא אֶתְעַבְרָא מִנִּיהּ, כְּדִין שְׂרִיא עֲלוּי וְסָאִיב לֵיהּ, וְכִדִּין הוּא סָגִיר.

כְּמָה דְעוֹנְשָׂא דְהָאִי בַר נָשׁ בְּגִין מְלָה בִישָׁא. כִּךְ עוֹנְשִׂיהּ בְּגִין מְלָה טָבָא, דְקָאֲתִי לִידֵיהּ, וְיָכִיל לְמַלְלָא, וְלֹא מְלִיל. בְּגִין דְפָגְמִים לְהֵהוּא רוּחָא מְמַלְלָא, דְהָיָא אֶתְתְּקַנַּת לְמַלְלָא לְעִילָא, וְלְמַלְלָא לְתַתָּא, וְכֹלָא בְקַדוּשָׁה. כָּל שְׂכַן אִי עֲמָא אֲזֻלִין בְּאֹרְחָא עֵקִימָא, וְהוּא יָכִיל לְמַלְלָא לְהוּ וְלֹאֹכְחָא לְהוּ, וְשִׁתִּיק וְלֹא מְלִיל, כְּמָה דְאֲמִינָא דְכְתִיב, נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה הַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב וְכֹאֲבִי נְעַפֵּר.

נְעַפֵּר בְּמִכְתָּשִׁין דְמְסָאֲבוּתָא, וְדָא הוּא דְאָמַר דָּוִד (דף מ"ז ע"א) מְלָכָא אֶלְקִי בְהָאִי, וְאֶתְפְּנִי מִנִּיהּ, דְכְתִיב, (תהלים כה) פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנִי. מַהוּ פָּנָה אֵלַי. כְּמָה דְאֶתְ אָמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהְרֹן. נַחְתּוּ רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי יוֹסִי, וְנִשְׁקוּתּוּ. אֲזִדְּוּגוּ כַחְדָּא כָּל הֵהוּא אֹרְחָא, קָרָא רַבִּי חֲיִיא עָלֵיהּ, (משלי ד) וְאֹרַח צְדִיקִים כְּאֹר נִגְה הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם.

שְׁנַאֲמַר (במדבר יב) וַיִּפֶן אֶהְרֹן. יָרְדוּ רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּתּוּ. וְאֹרַח צְדִיקִים כְּאֹר נִגְה הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם.

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף מט ע"ב - נ ע"א
מצות פריה ורביה בקדושה

**אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָכִי תַנִּינָן, נִגַּע צָרַעַת. נִגַּע הוּא
 דִּינָא תִּקְיָפָא שְׂרִיא בְּעֵלְמָא. צָרַעַת: סְגִירו.
 בְּמָה דַּאתְּ אָמַר, סְגִירו דְּנְהוּרָא עֲלָתָה. סְגִירו
 דְּטִיבו עֲלָתָה, דְּלֹא נַחִית לְעֵלְמָא. פִּי תְהִיָּה בְּאָדָם,
 בְּאָדָם סְתָם. וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. דָּא כְהֵן דְּלִתְתָּא,
 דְּהוּא אֲתַתְּקֵן לְמַפְתַּח הַהוּא סְגִירו, וְלֹאֲדִלְקָא
 בּוֹצִינָיָא דִּישְׁתַּכְּחוּ עַל יְדוּי בְּרַכָּן לְעֵילָא וְלִתְתָּא.
 וַיִּתְעַבֵּר וַיִּסְתַּלַּק הַהוּא נִגַּע, וַיִּשְׂרִי נְהִירו דְּרַחֲמֵי
 עַל כֹּלָא, וּבְגִין כֹּךְ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן.**

**אָמַר רַבִּי אַבָּא, חֲמִינָא לְאִינְהוּ בְּנֵי עֵלְמָא, דְּלֹא
 מִשְׁגַּחֵן, וְלֹא יַדְעִין בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן, פְּתִיב
 בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, (ויקרא ט) אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן
 הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. וּכְתִיב, (ויקרא ט) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם
 וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי'. אִי אִינֹן
 מְתַרְחָקוּ, אָן הוּא קְדוּשָׁה דְּלֵהוֹן, הָא רְעוּתָא דְּלֵהוֹן
 אֲתַרְחַקַת מִנֵּיהּ. וּקְרָא אַכְרִיז וְאָמַר, (תהלים לב) אֵל
 תִּהְיֶה כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הָבִין, בְּמָה אֲתַפְּרֶשֶׁן בְּנֵי
 נִשְׂא מְסוּס וּפָרֵד, בְּקְדוּשָׁה דְּגֵרְמִיָּהוּ, לְאֲשַׁתְּכַחָא
 שְׁלִימִין וְרִשְׁיִמִין מְכֹלָא.**

(תהלים לב) אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הָבִין. בְּמָה נִפְרָדִים בְּנֵי אָדָם
 שִׁמְצָאוּ שְׁלָמִים וְרִשׁוּמִים מֵהַכֹּל.

**אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כֹּךְ שְׁנִינָן,
 נִגַּע צָרַעַת: נִגַּע - הוּא הַדִּין
 הַקָּשָׁה הַשְּׂרוּי בְּעוֹלָם. צָרַעַת
 - הַסְּגָרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַסְּגַר
 הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן. הַסְּגַר שֶׁל
 הַטוֹב הָעֲלִיּוֹן שֶׁלֹּא יוֹרֵד
 לְעוֹלָם. כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם -
 בְּאָדָם סְתָם. וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן
 - זֶה הַכֹּהֵן שֶׁלְמֵטָה, וְהוּא
 מְתַקֵּן לְפִתְחֵי אוֹתוֹ הַסְּגַר
 וְלֵהַדְּלִיק מְאוֹרוֹת, שִׁמְצָאוּ
 עַל יְדוּ בְּרַכּוֹת לְמַעְלָה
 וְלְמַטָּה, וַיִּעֲבֵר וַיִּסְתַּלַּק אוֹתוֹ
 הַנִּגַּע, וַיִּשְׂרֶה אוֹר שֶׁל
 רַחֲמִים עַל הַכֹּל, וּמִשׁוּם כֹּךְ
 וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן.**

**אָמַר רַבִּי אַבָּא, רְאִיתִי אוֹתָם
 בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא מִשְׁגִּיחִים
 וְלֹא יוֹדְעִים בְּכְבוֹד רַבּוֹנָם.
 פְּתוּב בִּישְׂרָאֵל, (ויקרא ט) אֲשֶׁר
 הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים
 לְהִיּוֹת לִי. וּכְתוּב (שם)
 וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים
 כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה'. אִם הֵם
 מְתַרְחָקִים, אֵיפֹה הַקְּדוּשָׁה
 שְׁלָהֶם? הֲרִי רְצוּנָם הַתְּרַחֵק
 מִמֶּנּוּ, וְהַכְּתוּב מְכַרִּיז וְאָמַר,
 מְסוּס וּפָרֵד? בְּקְדוּשַׁת עֲצָמָם,**

וְעַל דָּא זְוֹנָא דְבְנֵי נָשָׂא הוּא בְּזִמְנִין יְדִיעֵן,
 לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא. וְהָא אֲתַעְרוּ, בְּפִלְגוּת לִילִיא קְדֻשָׁא
 בְּרִידָא הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא דְעֵדוּן, לְאַשְׁתַּעְשַׁעָא עִם
 צְדִיקָיָא, וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל מִשַּׁבַּחַת לִיהּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וְהִיא שַׁעְתָּא דְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בְּהוּ.
 וְחֲבַרְיָא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא, מִשְׁתַּתְּפִי בְּהּ
 בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבְחָא לְמַלְכָּא
 קְדִישָׁא, וְאַתְעַסְקוּן בְּאוּרִייתָא, שְׂאֵר בְּנֵי נָשָׂא
 כִּדְיִן עֵידוּן רְעוּתָא לְאַתְקוּדְשָׁא בְּקוּדְשָׁה דְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וּלְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ.
 וְאַיְנוּן חֲבַרְיָא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא זְוֹנָא דְלִהוּן
 בְּשַׁעְתָּא דְזְוֹנָא אַחְרָא אֲשַׁתְּכַח, וְהִיא מִשַּׁבַּת
 לְשַׁבַּת לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל, דְּהוּא עֵידוּן רְעוּתָא
 דְּמַתְּבָרְכֵן פְּלֵא עֲלָי וְתַתָּאי.

וְהַחֲבָרִים שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה, מִשְׁתַּתְּפִים עִם כְּנַסַּת
 יִשְׂרָאֵל לְשַׁבַּח אֶת הַמֶּלֶךְ
 הַקְּדוֹשׁ, וּמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה
 לְשְׂאֵר בְּנֵי הָאָדָם, אֲזִי עֵת
 רְצוֹן לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקֻדְשַׁת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְכוּן רְצוֹן
 לְדַבֵּק בּוֹ. וְאוֹתָם הַחֲבָרִים
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, הַזְּוֹנִג
 שְׁלָהֶם בְּשַׁעָה שְׁנַמְצָא זְוֹנִג
 אַחֲרַי, וְזֶה מִשַּׁבַּת לְשַׁבַּת,
 לְכוּן הַרְצוֹן לְדַבֵּק בְּקֻדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהִיא עֵת רְצוֹן שְׁהַכֵּל
 מִתְּבָרְכִים, הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתַּחְתּוֹנִים.

אִם בְּנֵי אָדָם הַתְּרַחְקוּ מִמְּנוּ
 וְעוֹשִׂים כְּבַהֲמוֹת, אֵיפֹה
 הַקְּדוֹשׁ שְׁלָהֶם שְׁיִמְצָאוּ

קְדוּשִׁים? אֵיפֹה הַנְּפֻשׁוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שְׁמוֹשְׁכִים מְלַמְעָלָה? וּשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ צוּחַ וְאוֹמֵר, (מִשְׁלִי יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מָאֵן הוּא דַעַת. דָּא קְדֻשָׁא

וְעַל דָּא זְוֹנָא דְבְנֵי נָשָׂא הוּא בְּזִמְנִין יְדִיעֵן,
 לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא. וְהָא אֲתַעְרוּ, בְּפִלְגוּת לִילִיא קְדֻשָׁא
 בְּרִידָא הוּא עָאֵל בְּגִנְתָּא דְעֵדוּן, לְאַשְׁתַּעְשַׁעָא עִם
 צְדִיקָיָא, וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל מִשַּׁבַּחַת לִיהּ לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וְהִיא שַׁעְתָּא דְרְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בְּהוּ.

וְחֲבַרְיָא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא, מִשְׁתַּתְּפִי בְּהּ
 בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבְחָא לְמַלְכָּא
 קְדִישָׁא, וְאַתְעַסְקוּן בְּאוּרִייתָא, שְׂאֵר בְּנֵי נָשָׂא
 כִּדְיִן עֵידוּן רְעוּתָא לְאַתְקוּדְשָׁא בְּקוּדְשָׁה דְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא, וּלְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ.
 וְאַיְנוּן חֲבַרְיָא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא זְוֹנָא דְלִהוּן
 בְּשַׁעְתָּא דְזְוֹנָא אַחְרָא אֲשַׁתְּכַח, וְהִיא מִשַּׁבַּת
 לְשַׁבַּת לְכַוּנָא רְעוּתָא לְאַתְדַּבְקָא בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא וּכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל, דְּהוּא עֵידוּן רְעוּתָא
 דְּמַתְּבָרְכֵן פְּלֵא עֲלָי וְתַתָּאי.

אִי בְּנֵי נָשָׂא אֲתַרְחִקוּ מִנִּיהּ, וְעַבְדוּן כְּבַעֲרִי, אֲזִי
 הוּא קְדֻשָׁה דְלִהוּן, לְאַשְׁתַּכְּחָא קְדִישִׁין. אֲזִי
 אֵינּוּן נֶפֶשׂאֵן קְדִישִׁין דְּמִשְׁכְּן מִעִילָא. וּשְׁלֵמָה
 מְלַכָּא צוּחַ וְאוֹמֵר, (מִשְׁלִי יט) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא
 טוֹב. גַּם בְּלֹא דַעַת, מָאֵן הוּא דַעַת. דָּא קְדֻשָׁא

טוב - זוהי הנפש שהם מושכים במעשיהם. לא טוב, שהרי מהצד האחר נמשכות עליהם נפש שאינה טוב, משום שלא מכונים לבם לקדוש ברוך הוא.

ברוך הוא. נפש לא טוב, דא הוא נפש, דאינון משכין בעובדיהו, לא טוב, דהא מסטרא אחרא אתמשכאן עליהו נפשטא דלאו איהו טוב, פגין דלא מכווני לבייהו לקודשא בריך הוא.

מי שמתלהט ביצר הרע בלי רצון וכונת הלב לקדוש ברוך הוא, מהצד של יצר הרע נמשכת עליו נפש שאינה טוב. זהו שכתוב גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא. מי שהוא אין ברגלים ודוחה את השעה בלי רצון קדוש - חוטא, חוטא ודאי בכל.

מאן דאתלהיט ביצר הרע, בלא רעותא וכוונה דלבא לקודשא בריך הוא. מסטרא דיצר הרע אתמשך עליה נפשא, דלאו איהו טוב, הדא הוא דכתיב גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא. מאן דאיהו אין ברגלים ודחי שעטא בלא רעותא קדישא, חוטא. חוטא ודאי, בכלא.

ועל זה שורות מכות רעות בבני אדם, ומעידים בפניהם על חצפתם, להראות שהנה הקדוש ברוך הוא מואס בהם ואין דעתו בהם, עד שהם זוכים ומכשירים את מעשיהם כמקדם ומתברכים (ומטהרים).

ועל דא שריין מכתשין בישין בבני נשא, ואסהידו באנפיהו בחציפותא דלהון, לאחזאה דהא קדשא בריך הוא מאים בהו, ולאו דעתיה בהון, עד דאינון זכאן (דף נ' ע"א) ומכשראן עובדיהו כמלקדמין, ומתברכן (ס"א ומתדכאן).

כמלקדמין, ומתברכן (ס"א ומתדכאן).

(ומטהרים)

ספר אור הזהר (עמוד 220)
 בהקדמת התקונים (י"ד): הלקה איהי קבלה. הפעם למה הקבלה נקרא הלקה, על פי היא לבדה הולכת עם האדם לבית עולמו. וזה רמזו במה שכתב אל תקרא הליכות אלא הלקות, ולמה לא נכתב הלקות עולם לו, ללמדך דדוקא הקבלה הנקראת הלקות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצותא ולקבוד ולתפארת, פי המלאך הנברא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל למוד הפשוט שכרו אתו ופעלתו לפניו.
 (כפא מלך להקדמת התקונים זהר דף י"ד)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף נ ע"א
הזכרת שם שמים על כל מלאכה

בְּגִוּוֹנָא דָּא כְּתִיב, כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנַעַן וְגו',
וְנִתְּתִי נֶגַע צֶרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזִיתְכֶם.
וְכִי אָנָּר טֹב הוּא, דִּישְׁתַּכַּח בְּאִינוּן דִּזְכָּאן לְמִיעַל
בְּאַרְעָא. אֵלָּא הָא אוּקְמוּהָ לְאַשְׁכַּחַא מִטְמוּנִין
דְּאַטְמָרֵן בְּבֵיתֵיהוּ, וְלֹא־הִנָּאָה לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל.

אֲבָל תָּא חֲזוּ, זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דִּיאִינוּן מִתְדַבְּקוֹן
בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
רַחִים לְהוּ, דְּכְתִיב, (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יי'.
וּמְגוֹ רַחֲמֵיהּ דִּילֵיהּ, אָעִיל לְהוּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא,
לְאַשְׁרָאָה שְׂכִינְתֵיהּ בִּינֵיהּ, וְלִמְהוּ דִּינִירִיהּ עֲמֵהוּן,
וְיִשְׂרָאֵל דִּישְׁתַּכְחוּן קְדִישִׁין עַל כָּל בְּנֵי עַלְמָא.

תָּא חֲזוּ, כְּתִיב (שמות לה) וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן
וְגו'. בְּשַׁעֲתָא דְהוּ עֵבְדִין עֵבִידְתָּא, הוּ
אֲמַרִי, דָּא לְמַקְדְּשָׁא. דָּא לְמִשְׁכַּנָּא. דָּא לְפְרוּכְתָּא.
וְכֵן כָּל אִינוּן אוּמְנִין בְּגִין דִּישְׁרִי קְדִישָׁה עַל יְדֵיהוּ,
וְאַתְקַדְּשׁ הֵהוּא עֵבִידְתָּא. וְכַד סָלִיק לְאַתְרִיהּ,
בְּקְדוּשָׁה סָלִיק.

לְמִשְׁכָּן, וְזֶה לְפָרְכָתָּא. וְכֵן כָּל אוּתָם הָאֲמָנִים, כְּדִי שְׁתַּשְׁרֶה קְדִישָׁה עַל יְדֵיהֶם, וּמִתְקַדְּשֵׁת אוּתָהּ
עֲבוּדָה. וְכִשְׁעוּלָה לְמִקְוֹמוֹ, עוּלָה בְּקְדִישָׁה.

כְּמוֹ זֶה פְּתוּב, כִּי תִבְאוּ אֶל
אֶרֶץ כְּנַעַן וְגו', וְנִתְּתִי נֶגַע
צֶרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזִיתְכֶם.
וְכִי שְׂכָר טוֹב הוּא שְׁיִמְצָא
בְּאוּתָם שְׂזוּכִים לְהַכְּנִס
לְאַרְצָא? אֵלָּא הִנֵּה פְּרִשׁוּהָ,
לְמִצָּא מִטְמוּנִים שְׁהִטְמִינוּ
בְּבֵיתָם, וְלִהְנוֹת בְּהֶם אֶת
יִשְׂרָאֵל.

אֲבָל בָּא רָאָה, אֲשֶׁרֵיהֶם
יִשְׂרָאֵל שְׁהֶם מִתְדַבְּקִים
לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוּתָם,
שְׁכַתוּב (מלאכי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם
אָמַר ה'. וּמִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוּ
הַכְּנִיס אוּתָם לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה,
לְהַשְׁרוֹת שְׂכִינְתוֹ בֵּינֵיהֶם,
וְשִׁיחָהּ דִּינִירוֹ עִמָּהֶם,
וְיִשְׂרָאֵל שְׁיִמְצָאוּ קְדוּשִׁים
עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

בָּא רָאָה, פְּתוּב (שמות לה) וְכָל
הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן וְגו'.
בְּשַׁעֲתָא שְׁהִיוּ עוֹשִׂים מַעֲשָׂה,
הִיוּ אוּמְרִים: זֶה לְמַקְדְּשִׁי, זֶה

לְמִשְׁכָּן, וְזֶה לְפָרְכָתָּא. וְכֵן כָּל אוּתָם הָאֲמָנִים, כְּדִי שְׁתַּשְׁרֶה קְדִישָׁה עַל יְדֵיהֶם, וּמִתְקַדְּשֵׁת אוּתָהּ
עֲבוּדָה. וְכִשְׁעוּלָה לְמִקְוֹמוֹ, עוּלָה בְּקְדִישָׁה.

כְּגֹוֹנָא דָּא מָאן דְּעָבִיד עֲבִידְתָּא לְעִבּוּדָּה זָרָה,
אוּ לְסִטְרָא אַחְרָא, דִּלְא קְדִישָׁא. כִּיּוֹן
דְּאִדְכֵּר לִיהַ עַל הַהוּא עֲבִידְתָּא, הָא רוּחַ מְסַאבָּא
שְׂרִיא עֲלוּי, וְכַד סָלִיק עֲבִידְתָּא, כְּמִסַּאבָּא סָלִיק.
כְּנִעְנִים פְּלַחֵי לְעִבּוּדָּה זָרָה אֵינְהוּ, וּמִתְדַבְּקוֹן פְּלַחוּ
כְּחֵדָּא בְּרוּחַ מְסַאבָּא בְּעִבּוּדָּה זָרָה, וְהוּוּ בְּנִיין כְּנִין
לְפִרְצוּפִייהוּ (ס"א לטנופִייהו) וְלִגְעוּלִייהוּ לְסִטְרָא מְסַאבָּא
לְעִבּוּדָּה זָרָה, וְכַד שְׂרָאן לְמַבְנֵי, הוּוּ אִמְרֵי מְלָה,
וְכִיּוֹן דְּאִתְדַכֵּר בְּפּוֹמִייהוּ, סָלִיק עָלֵיהּ רוּחַ מְסַאבָּא.
כַּד אִסְתְּלִיק עֲבִידְתָּא, בְּרוּחַ מְסַאבָּא אִסְתְּלִיק.
כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, כְּעָא קְדִישָׁא בְּרִיד
הוּא לְדַכְּפָּא לֹון, וְלִקְדִישָׁא לֹון אֲרַעָא,
וְלֵאֲפִנָּא אַתְרַ לְשְׁכִינְתָּא דִּלְא תִשְׂרֵי שְׁכִינְתָּא גּוֹ
מְסַאבָּא. וְעַל דָּא בְּהַהוּא נִגַּע צָרַעַת, הוּוּ סְתָרִין
כְּנִינִין דְּאֵעִין וְאַבְנִין דְּאִתְעֵבִידוּ בְּמִסַּאבּוֹ.
תָּא חַוִּי, אִי עוֹבְדָּא דָּא הָוָה לְאַשְׁכְּחָא מִטְמוֹנִין
בְּלַחֲדוּי, יְהִדְרוֹן אֲבָנִין לְבַתָּר כְּמָה דְּאֵינִין
לְאַתְרֵיהוּ, וְעַפְרָא לְאַתְרֵיהּ. אֲבָל קָרָא כְּתִיב,
וּחִלְצוּ אֶת הָאֲבָנִים. וְכְתִיב וְעַפֵּר אַחַר יָקַח. כְּנִין
דִּיתְעַבְר רוּחַ מְסַאבָּא, וְיִתְפְּנִי וְיִתְקַדֵּשׁ הַשְּׂתָא
כְּמִלְקַדְמוֹן, וְיִשְׁתַּכְּחוּ יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשָׁה, וּבְדִיּוֹרָא
קְדִישָׁא, לְמִשְׂרֵי בִינֵייהוּ שְׁכִינְתָּא.

יחזירו האבנים אחר כך כמות שהם למקומם, והעפר למקומו. אבל הפסוק כותב, וחלצו את האבנים. וכתוב ועפר אחר יקח. כדי שתעבר רווח הטמאה, ויתפנה ויתקדש כעת כמקדם, וימצאו ישראל בקדושה ובדיור קדוש, להשרות ביניהם שכינה.

כמו כן מי שעושה עבודה לעבודה זרה או לצד האחר שאינו קדוש, כיון שמזכיר אותו על אותו המעשה, הרי רוח טמאה שורה עליו. וכשעולה המעשה, עולה בטמאה. הכנעניים הם עובדי עבודה זרה, ומדבקים כלם יחד ברוח טמאה בעבודה זרה, והיו בונים בנין לפרצופיהם (לטנופיהם) ולגעוליהם לצד הטמא לעבודה זרה. וכשמתחילים לבנות, היו אומרים דבור. וכיון שנזכר בפיהם, עולה עליו רוח של טמאה. כשעולה המעשה, הוא עולה ברוח טמאה.

כיון שנכנסו ישראל לארץ, רצה הקדוש ברוך הוא לטהר אותם ולקדש להם את הארץ, ולפנות מקום לשכינה, שלא תשרה השכינה בתוך הטמאה. ועל כן באותו נגע צרעת היו סותרים בנינים של עצים ואבנים שנעשו בטמאה.

בא ראה, אם המעשה הזה היה למצא מטמונים בלבד,

וְעַל דָּא מָאן דְּבָנֵי בְנֵין פֶּד שְׂאֲרֵי לְמִבְנֵי, בְּעֵי
 לְאִדְכָּרָא בְּפוּמֵיהּ, דְּהָא לְפּוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא הוּא פְּנֵי. בְּגִין דְּכִתְיִב, ^(ירמיה כב) הוּי בּוֹנֵה
 בֵּיתוֹ בְּלֹא צְדָק וְגו', וְכִדְרִין סִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא שְׂאֲרֵי
 עֲלוּי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין עָלֵיהּ קְדוּשָׁתָא,
 וְקֹאֲרֵי עָלֵיהּ שְׁלוֹם, הָדָא הוּא דְכִתְיִב, ^(איוב ה) וַיִּדְעַת
 כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ וְגו'.
 שְׁלוֹם. זְהוּ שְׁכָתוּב ^(איוב ה) וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ וְגו'.

וְעַל כֵּן, מִי שְׁבוּנָה בְּנֵין,
 כְּשִׁמְתְּחִיל לְבָנוֹת צָרִיךְ
 לְהִזְכִּיר בְּפִיו, שְׁהֲרֵי לְעִבּוּדַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא בּוֹנֵה,
 מְשׁוּם שְׁכָתוּב ^(ירמיה כב) הוּי
 בְּנֵה בֵּיתוֹ בְּלֹא צְדָק וְגו'. וְאִז
 סִיּוּעַ שְׂמִימֵי שׁוּרָה עָלָיו,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן
 עָלָיו קְדוּשָׁה וְקוּרָא עָלָיו
 שְׁלוֹם. זְהוּ שְׁכָתוּב ^(איוב ה) וַיִּדְעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ וְגו'.

ספר אור הזהר (עמוד 224)

ה) על ידי למוד תורת הח"ן בחיות קדושה נברא אור שיכולים לראות שרפי מעלה
 איתא מרבינו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, שהראה לרבי רבי בער עגן בקבלה, ואמר
 הרבי רבי בער הפשט וכוון האמת, ואמר לו הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה, אם כי הפשט
 הוא אמת, אכן אין שום חיות בהדברים, וכשאמר לו הפשט בחיות קדושה נתמלא החרר מלאכים,
 שמצד שהיה בחיות פי השם נעשה מכל דבור מלאך.
^(פרי צדיק פרשת ויגש דף ק"ה טור ב')
 וענן ספר דברי ישראל (מודיון) גללי אוריתא (דף י"ב טור ד'), וזה לשון קדשו: מפרסם המעשה מן
 הבעל שם טוב הקדוש עם הרבי רבי בער, מהמאמר מספר עין חיים, שהיה בו כמה שמות מלאכים,
 ומיד שאמר הבעל שם טוב זכר צדיק וקדוש לברכה המאמר, נתמלא כל הבית אורה, וראו בחוש
 ממש את המלאכים הנזכרים.

ו) עמקות בסוד מאפשר פקידת עקרות ורפוי חולים

על ידי עיון עמק בסודות התורה יכולים לפקד עקרות ולרפאות חולאת חזק.

^(ספר המדות אות סוד, מבעל לקוטי מוהר"ן זכרוננו לחיי העולם הבא)

ז) האר"י זכרוננו לברכה זכה להשגותיו על ידי יגיעתו הגדולה בזהר הקדוש

בעגן השגתו אמר לי [האר"י זכרוננו לברכה], כי בתחלת ימי השגתו היה טורח לפעמים שבוע אחד
 על מאמר אחד מן הזהר כדי להבין אותו, ולא היו אומרים לו פרושו, דאם כן נמצא שלא היתה
 התורה ההיא שלו, וצריך שהוא יחדש בשכלו מעצמו בתורה מה שקבלה נפשו בחלקה בהר סיני
 כנודע, ולכן כאשר היה טורח אז היו אומרים לו: בעגן פלוני ובמאמר פלוני עינת ועמדת על האמת,
 אבל עדיו צריך קצת עמק יותר, ולפעמים היו אומרים לו: טעית בעגן פלוני בכל או במקצתו, והיה
 חוזר ומעני עד שהיה עומד על האמת.
^(הרב חיים ויטאל בשער רוח הקדש דף ד:)

אמר לי מורי זכרוננו לברכה כששאלתי לו איך זכה לכל החכמה הזאת, והשיב לי, שטרח במאד
 מאד בחכמה הזאת, ואמרתי לו כי גם הרמ"ק זכרוננו לברכה וגם אני חיים טרחתי במאד מאד
 בחכמה הזאת. ואמר לי, שהאמת הוא שטרחנו מאד יותר משאר אנשי דורנו, אבל לא עשינו
 כמוהו, כי כמה לילות היה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזהר, ולפעמים ששה לילות
 של ימי החל שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, ולא היה ישן כל הלילות
 ההם רב פעמים.
^(הרב חיים ויטאל בשער רוח הקדש דף י"א:)

וכן אמר מורי זכרוננו לברכה להרב אברהם הלוי עצה טובה לעגן השגה, שילמד בזהר דרך בקיאות
 בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים.

^(הרב חיים ויטאל בשער רוח הקדש דף י"א:)

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו ברעיה מדימנא דף צב ע"א
מדרגות ובהינות קדושת שבת

וְכִלְהוּ חֵד וְאַקְרִי כֹלָא שַׁבַּת. וְכֹל חֵד, כִּד אִיהוּ
שֵׁלְטָא, נְטִיל לְחֻבְרוֹי, וְזִמִּין לֹזן בַּהֲדִיָּה,
בַּהֲהוּא שׁוּלְטָנוּ דִּילִיָּה. וְכִד הָאִי אֲתִי לְעֵלְמָא,
כִּלְהוּ אֲתִיִּין וְזִמִּינִין בַּהֲדִיָּה.

כִּד אֲתִי לִילִיָּא, זִמִּין בַּהֲדִיָּה לְשַׁבַּת דִּימָמָא, וְזִמִּין
לִיָּה בַּהֲיִכְלִיָּה, וְאַתְטַמֵּר בַּהֲדִיָּה. כִּיּוֹן דְּהָאִי
אַתְיָא, שַׁבַּת עֲלָאָה אֲתַמְשַׁד עֲלִיָּה, וְכִלְהוּ גְנִיזִין
בַּהֲיִכְלָא דִּילִיָּא וּבְגִין דָּא סְעוּדָתָא דִּילִיָּא חֲמוּר
מִבִּימָמָא (ס"א כדביממא).

כִּד אֲתִי יִמָמָא, זִמִּין בַּהֲדִיָּה לְתֵרִין אֵלִין אַחֲרָנִין,
דְּרָגָא עֲלָאָה וְדְרָגָא תַתָּאָה, דָּא דְאַנְהִיר לִיָּה,
וְדָא דְאַתְנַהִיר מִנִּיהּ. וְכֹלָא כַּחֲדָא אֲקָרִי שַׁבַּת,
וְשֵׁלְטִין בִּיּוֹמָא דְשַׁבַּת. וְאַלִּין תַּלְתֵּי דְרָגִין, אֵינִין
כִּלְלָא וְרָזָא דְכָל אֲוִרִיָּתָא, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, נְבִיאִים
וְכַתּוּבִים. מָאן דְּנָטִיר שַׁבַּת, נְטִיר אֲוִרִיָּתָא כֹלָא.

וְשֵׁלְשׁ הַדְרָגוֹת הִלְלוּ הֵן כָּלֵל וְסוּד שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, נְבִיאִים וְכַתּוּבִים. מִי
שִׁשׁוּמֵר שַׁבַּת, שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה.

וְכִלְזָן אַחַת, וְהַכֵּל נִקְרָא
שַׁבַּת. וְכֹל אַחַת כְּשֶׁהִיא
שׁוּלְטָת, לֹקַחַת אֶת
חֲבֵרוֹתֶיהָ וּמְזַמֵּנָה אוֹתָן עִמָּה
בְּאוֹתוֹ הַשֵּׁלְטוֹן שֶׁלָּהּ. וְכִשְׁזָה
בְּאֵל עֲלֹלָם, כָּלָם בָּאִים
וּמְזַמְנִים עִמּוֹ.

כְּשֶׁבָא הַלֵּילָה, מְזַמִּין עִמּוֹ
שַׁבַּת שֶׁל הַיּוֹם, וּמְזַמִּין אוֹתוֹ
לְהִיכְלוֹ וּמְסַתֵּר עִמּוֹ. כִּיּוֹן
שְׁזָה בָּא, שַׁבַּת הָעֲלִיּוֹנָה
נִמְשַׁכַת עֲלֶיהָ, וְכָלָם גְּנוּזִים
בַּהֲיִכָּל שֶׁל הַלֵּילָה, וּמְשׁוּם
כִּד סְעוּדַת הַלֵּילָה חֲמוּרָה
מִבִּיּוֹם (כְּמוֹ שֶׁל הַיּוֹם).

כְּשֶׁבָא הַיּוֹם, מְזַמִּין עִמּוֹ אֶת
שְׁתֵּי הָאַחֲרוֹת הִלְלוּ - דְרָגָה
עֲלִיּוֹנָה וְדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה, זֶה
שְׁמֵאִירָה לָּהּ וְזֶה שְׁנֵאִוְרָה
מִמֶּנָּה, וְכִלְזָן כְּאַחַת נִקְרָאוֹת
שַׁבַּת, וְשׁוּלְטוֹת בִּיּוֹם שַׁבַּת.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת תזריע דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסְעוּדַתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא
 שַׁעְתָּא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
 וּסְעוּדַתָּא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסְעוּדַתָּא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדַתָּא
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהֵוִי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסְעוּדַתֵּיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדַתֵּי, דְאֵינֻן
 סְעוּדַתֵּי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסְעוּדַתֵּי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְאֵינֻן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינֻן מְהִיכְלָא
 דְמַלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְפָגִים
 חַד סְעוּדַתָּא מְנִייהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעֵילָא,

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסְעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
 שַׁעַתָּה נִגְלָה הָעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל
 הָעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סְעוּדַתּוֹ וְדָאֵי.

בְּסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כָּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
 בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסְעוּדַתּוֹ
 וּלְהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר,
 (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֵּא וּרְאֵה, בְּסְעוּדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכְל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגָם לְמַעֲלָה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מְבַנִּי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מְבַנִּי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמַחַה הַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאָמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמַחַה עַל שְׂמַחָה, אָמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צַדְדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּכָל שָׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֵנִם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעִטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּוֹתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּוֹתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אֲבָהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקוּן, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְּגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִּין בְּעַלְמָא. בְּהַדִּין יוֹמָא אֲוִרֵיתָא מִתְעַטְרָא בְּעִטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם.

ספר אור הזהר (עמוד 225)

(ח) ה"מגיד" הבטיח להבית יוסף שבשילמד תורת הסוד יפתחו לו שערי אורה

(אמר המגיד למרן הבית יוסף): אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש.

(מגיד מישרים פרשת בא)

הזהירני מאד לכתב הנאמר לי וללמד וללמד פעמים ושלש בשבוע בחכמת הקבלה, ושיפתחו לי בה פתחים גדולים. עוד הזהירני פעמים אחרים ללמד בחכמת הקבלה לפחות פעם אחת בשבוע ב' שעות או יותר, ויפתחו לי בה פתחים גדולים.

(שם פרשת עקב)

(ט) באשמרת הבקר ילמד ספר הזהר.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורפסט)

(מדרש פנחס ובארות המים)

(י) סגלה לפרנסה - לומר זהר בכל יום

(יא) שני דפים זהר

תאמר כמה דפים ממסכת ברכות בלי רש"י ותוספות ושני דפים זהר, ואחר כך אם יש לך פנאי, לומר תפלת השבת או אם תרגיש חיות בנפשך לומר קונטרס התבוננות בקצור או האריכות, לכל הפחות פעם אחת בשבוע.

(הנהגות צדיקים - סדר התנהגות מרבי אהרן ראטה)

(יב) ללמד זהר בכל ערב שבת קדש

יגמר הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום בערב שבת מיד לאחר חצות בכונה רצויה, ויראה להשים אל לבו לקום המצוות שקורא. ואחר כך הפטרה ומזמור השם מלך, ומאמר אחד מזהר, ומשנה יציאות השבת, וירחץ פניו וידיו ורגליו לכבוד שבת, ויקבל שבת בשמחה.

(הנהגות צדיקים - דרך חיים לאחד מגדולי גאוני קרמא)

ספר אור הזהר (עמוד 226)

יג) שַׁבַּת מְסַגֵּל לְלַמּוּדֵי קְבֵלָה

כִּתְבוּ הַמְקַבְּלִים, שֶׁשַׁבַּת מְסַגֵּל לְלַמּוּדֵי קְבֵלָה, וְלִכְּנָן בְּסַעֲדָה שְׁנִיָּה סַעֲדַתִּי דַעֲתִיקָא יֵשׁ מְקוּם לְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא רַק כָּל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ. וְלִזְהָר מִבְּקָשִׁים בְּסַעֲדָה זוֹ עַל סוּדוֹת וְנַחְזִי בִיקְרִיָּה וְכוּ'. שְׁזֵה נִתְקַן לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁכָּל אֶחָד יוּכַל לְהַשִּׁיג בְּשַׁבַּת מַעֲיִן הָאוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא סוּדוֹת הַתּוֹרָה. (ספר פרי צדיק, רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל, פְּרִשְׁת בְּהַעֲלָתָךְ – אוֹת י)

יד) אָנוּ אֵין לָנוּ אֱלֹא תוֹרָה שֶׁכִּכְתָּב וְשֶׁבַעֲל פֶּה סֵפֶר הַזֶּהָר וְסִפְרֵי הַקְּדַמוּנִים

אִם תִּזְכְּרוּ לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה אֲזִי יִהְיֶה עֵקֶר תּוֹרַתְכֶם וְעִבּוּדְתְכֶם אַחַר חֲצוֹת לַיְלָה, וְתִרְגְּלוּ עֲצַמְכֶם תָּמִיד לְשֹׁכֵב בְּתַחֲלַת הַלַּיְלָה בְּאִמָּה וּבִירָאָה וּבִקְרִיאַת שְׁמַע בְּכוּנָה, וּבְדַבָּר זֶה תִּזְכְּרוּ לְטַעַם תּוֹרָה וְעִבּוּדָה, וְטַעַם עוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחִידָךְ, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּדוֹר הַזֶּה הוֹפְכִים יוֹם לַלַּיְלָה וְאוֹר לְחֹשֶׁךְ, וְלֹא תִשְׁמַע לָהֶם, אָנוּ אֵין לָנוּ אֱלֹא תוֹרָה שֶׁכִּכְתָּב וְשֶׁבַעֲל פֶּה, סֵפֶר הַזֶּהָר וְסִפְרֵי הַקְּדַמוּנִים, וְאֵל תִּבְּזוּ כִּי זָקְנָה אַמְךָ וְעַת הַזֹּאת הִיא עַת רְצוֹן גָּדוֹל בְּדוּק וּמְנַסָּה, עַל כֵּן אֵל תַּעֲבֹר מִזֶּה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר.

(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְּלִמֵּיד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב)

טו) מִי שֶׁאֵינוֹ מֵאֲמִין וְלוֹמֵד תּוֹרַת הַחַ"ן הוּא בְּבַחֲנֵינָת "מִפְרִיד אֶלּוֹף לֹא יִרְאֶה מְאוֹרוֹת"

הַרְבֵּי מִשָּׁה זְכוּתָא פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים (דף ע"ב) כְּתוּב: אֶפְלוּ הַשִּׁיג ג' מַעֲלוֹת, פֶּשֶׁט רְמוֹ דְרוּשׁ, וְלֹא רָצָה לְדַעַת חֲכַמַת הַסוּד, אֲזִי יִמְנַע אוֹר הַתּוֹרָה, דְּהֵינּוּ י' מִשְׁם הַחַ"ן, וְיִהְיֶה הַחַ"ן עַל הַחַ"ן. פְּרוּשׁ הַדְּבָרִים, שֶׁאֵנְחֵנוּ מִחֻבִּים לַעֲשׂוֹת בְּחֵינַת פְּרִדָּה, דְּהֵינּוּ פֶּשֶׁט רְמוֹ דְרוּשׁ סוּד, נִגְדָה ד' אוֹתִיוֹת שֵׁם הַחַ"ן בְּרוּךְ הוּא, וְאִם כֵּן אֶפְלוּ הַשִּׁיג כָּל הַג', פֶּשֶׁט, רְמוֹ, דְרוּשׁ, נִגְדָה ג' אוֹתִיוֹת הַחַ"ן, וְלֹא הַשִּׁיג נִגְדָה סוּד, דְּהֵינּוּ י', הוּא בְּסוּד הַחַ"ן עַל הַחַ"ן.

עַל זֶה נִרְאֶה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק בְּתַהֲלִים "אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס בְּפִרְדָּה אֵין הַבִּין בְּמַתְגָּ" וְכוּ', כְּפִרְדָּה דְּהֵינּוּ בְּג' אוֹתִיוֹת פְּרִדָּה בְּלֹא סוּד, "אֵין הַבִּין" עִם הַאֹתִיוֹת הוּא ע"א, גִּימַטְרִיָּה סוּד עִם הַכּוֹלָל, וְאִם כֵּן "אֵין הַבִּין" בְּלֹא סוּד, הוּא כְּפִרְדָּה, מִמֶּשׁ נִפְרָד. וְעַיִן בְּתַקּוּנֵים ח' (דְּפּוּס קוּשְׁטָאנְטִינָא דָף קמט.), וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: ד' נִכְנָסוּ לְפִרְדָּס חַד הַצִּיץ כו', הֵנִי תֵּלֵת נִכְשְׁלוּ הוּא סוּד פְּרִדָּה, הַג' עָלוּ בְּפִרְדָּה, וְרַבִּי עֲקִיבָא עָאֵל בְּשָׁלוֹם וְנִפְקַ בְּשָׁלוֹם, עַיִן שֵׁם בְּאַרְבֵּי, עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

תַּפְאֲרַת יִשְׂרָאֵל מִהַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ מִסְאֲטָאנָאב זְכַר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה, פְּרִשְׁת קְדוּשִׁים)

טז) וּמִי שֶׁאֵינוֹ מֵאֲמִין בְּסוּד נִשְׁאָר פְּרִדָּה

"אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס בְּפִרְדָּה", וְתִדְעוּ כִּי כָּל הַתּוֹרָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִדְרֶשֶׁת פְּרִדָּה, וּמִי שֶׁאֵינוֹ מֵאֲמִין בְּסוּד נִשְׁאָר פְּרִדָּה. (יוֹסֵף תַּהֲלוֹת לְהַחִיד"א, תַּהֲלִים לֵב, ט)

יז) מִי שֶׁהוּא שְׁלֵם גַּם בְּסַתְרֵי תּוֹרָה נִקְרָא מְשֻׁכָּל

מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ מִקְרָא מְאוֹת ה' אַחֲרוֹנָה שְׁבַשְׁם, נִשְׁלַח לוֹ מִלְאָךְ לְשִׁמְרוֹ, וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מִשְׁנֵה וְתַלְמוּד עִם הַמִּקְרָא נִזְקָקִין לוֹ ב' אוֹתִיוֹת אַחֲרוֹנוֹת ו"ה מִשְׁם הַחַ"ן לְשִׁלַּח לוֹ ב' מִלְאָכִים לְשִׁמְרוֹ, וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מִקְרָא, מִשְׁנֵה, תַלְמוּד, אַגְרָה, וְסַתְרֵי תּוֹרָה וְסִפְרֵי יְצִירָה, וְאֵינוֹ שְׁלֵם בְּחֲכַמַת הַקְּבֵלָה, נִקְרָא חֲכָם וְנִבּוֹן, וְאֵינוֹ נִקְרָא מְשֻׁכָּל. וְכָל הַשֵּׁם הַמִּיחַד רַבּוֹ כְּכֹל זְקוּק לְשִׁמְרוֹ, וּמִי שֶׁהוּא שְׁלֵם בְּכָל הַדְּבָרִים הַנִּזְהָרִים כָּל אוֹתִיוֹת הַחַ"ן זְקוּקִים לְשִׁמְרוֹ לְעוֹלָם (מוֹרֵי וְקַנֵּי זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה חֲסֵד לְאַבְרָהָם, עַיִן הַקּוּרָא נְהַר י"ג).

וְעַם הַקְּדָמָה זֶה פְּרִשׁ רַב אֲשֶׁכְּנִי בְּנֵת הַתְּנוּב "וְיִהְיֶה דוֹד לְכָל דְּרָכּוֹ מְשֻׁכָּל וְה' עִמּוֹ", שְׁמִי שֶׁהוּא שְׁלֵם בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנֵה בְּאַגְרָה וְסַתְרֵי תּוֹרָה וְסִפְרֵי יְצִירָה בְּעַמְק נִקְרָא מְשֻׁכָּל, וְכָל אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם הַמִּיחַד כְּבִיכּוֹל זְקוּקִין לְשִׁמְרוֹ.

(מְדַבֵּר קְדָמוֹת לְהַחִיד"א, מַעֲרַכַת ת' אוֹת י"ד)

